

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie R. K.
o wyrok łączny
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 24 kwietnia 2025 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt XVII Ka 321/24,
utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i
Wilda w Poznaniu
z dnia 31 października 2023 r., sygn. akt III K 422/23,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. O. , Kancelaria Adwokacka w P., jako obrońcy skazanego z urzędu, kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) w tym 23 % VAT za sporządzenie i wniesienie kasacji;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 31 października 2023 r., sygn. akt III K 422/23, Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu po rozpoznaniu sprawy R.K. , skazanego – wymienionymi w komparycji wyroku – czterdziestoma prawomocnymi wyrokami (szczegółowo opisanymi w pkt 1 do 40):

orzekł:

„I. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 85 a k.k. i art. 86 § 1 i 4 k.k. i art. 87 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. łączy karę ograniczenia wolności orzeczoną wobec R. K. wyrokiem wskazanym w punkcie 1. wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 4. wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 5. wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 6. wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 7 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 8 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 9 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 10 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 11 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 12 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 13 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 14 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 15 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 16 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 17 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 18 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 19 wyroku, karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 20 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 21 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 22 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 25 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 26 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 27 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 28 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 29

wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 30 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 31 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 32 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 33 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 34 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 35 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 36 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 38 wyroku, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 39 wyroku oraz karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie 40 wyroku i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie 1. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres ze sprawy II K 109/19, to jest dotąd odbytą karę w tej sprawie poczynawszy od dnia 03.02.2023r. godz. 12:13r., a nadto ze sprawy II K 395/18 dotąd odbytą karę od dnia 30.11.2018r. godz. 10:35 do dnia 06.03.2019r. godz. 09:45;

III. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 85 a k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. łączy kary grzywny wymierzone wyrokami opisanymi w punktach 2., 4., 36., i 37 wyroku i wymierza R. K. karę łączną 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

IV. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 85 a k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. łączy kary ograniczenia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach 3., 23., i 24. wyroku i wymierza R. K. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

VI. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania, a na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.”

Wyrok łączny w całości zaskarżył obrońca skazanego

„ 1. obraży prawa procesowego art.577 k.p.k., poprzez nie uwzględnienie przy wydaniu wyroku łącznego wyroków:

- Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie IIK 426/18, gdzie orzeczono karę 10- ciu miesięcy pozbawienia wolności,
- Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, VI K 1100/18 , gdzie orzeczono karę 8- m-cy pozbawienia wolności,
- Sądu Rejonowego w Myślenicach w sprawie sygn. akt: II K 624/18, w którym orzeczono karę 6- ciu miesięcy pozbawienia wolności
- Sądu Rejonowego Kraków-Krowodrza w sprawie sygn. akt: IIK 1847/18/K, w którym orzeczono karę 8- miu miesięcy pozbawienia wolności.
- Sądu Rejonowego Łódź- Śródmieście w sprawie sygn. akt: V K 547/18, w którym orzeczono karę 10- ciu miesięcy pozbawienia wolności.
- co w konsekwencji doprowadziło do nie zaliczenia skazanemu odbytych kar w łącznym wymiarze: 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności mimo , że skazany już w 2019r. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego, wyrok łączny został wydany dopiero w 2023r. po tym jak skazany odbył już część kar, które powinny wchodzić w jego skład.

2. zarzut rażącej surowości i niewspółmierności orzeczonej kary przez uznanie, iż prewencja ogólna i szczególna nie pozwala w tym wypadku na zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności określonej w wyroku łącznym.

3. obrazę przepisów prawa materialnego, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 86 § 1-4 k.k. przez przyjęcie przy wymiarze kary w zbyt niskim wymiarze zasady absorpcji oraz racjonalizacji wymiaru kary.

4. obrazę przepisów postępowania, to jest art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., mających wpływ na wydanie zaskarżonego orzeczenia, polegających m.in. na, nieuwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności przemawiających jednoznacznie na korzyść oskarżonego, m. innymi: fakt przyznania się do zarzucanych skazanemu czynów, naprawienie części szkody wyrządzonej pokrzywdzonym, okazanie skruchy przez skazanego, a przede wszystkim nie wzięciu przez Sad pod uwagę w wystarczającym zakresie okoliczności zaistniałe w życiu skazanego, które miały wpływ na popełnianie czynów zabronionych i przez to

orzeczenie w stosunku do skazanego kary zbyt surowej i niezastosowanie wobec niego zasady absorpcji lub asperacji zbliżonej do zasady absorpcji.

5. *obrazę prawa materialnego, art. 4 k.k. poprzez błędne jego zastosowanie i zastosowanie sposobu łączenia kar pozbawienia wolności w oparciu o przepisy prawa karnego obowiązujące we wcześniejszym stanie prawnym, zamiast w oparciu o porządek prawny obowiązujący od dnia 24 czerwca 2020 roku, co skutkowało orzeczeniem wobec skazanego kary w większym wymiarze i niezaliczenie mu kar odbytych i wymienionych w pierwszym zarzucie apelacji.*

6. *obrazę przepisów prawa materialnego, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 85 k.k. w brzmieniu z dnia 24.06.2020r. poprzez jego niezastosowanie oraz art.85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie nowelizacji z dnia 24.06.2020r. polegającą na błędnym ustaleniu wyroków, które powinny wejść w skład wyroku łącznego i niewymierzenie w części wstępnej wyroku kar wynikających z karty karnej skazanego, które opisane zostały w pierwszym zarzucie apelacji przez co wyroki te nie weszły w skład wyroku łącznego, a okresy odbycia tych kar przez Pana R. K. nie zostały wzięte pod uwagę i zaliczone na poczet zasądzonej kary.”*

Stawiając te zarzuty obrońca wniósł o „zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie skazanemu kary łącznej w łagodniejszym wymiarze, przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji lub zasady asperacji zbliżonej do pełnej absorpcji oraz zaliczenie skazanemu na poczet tejże kary okresu odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem:

- *Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie IIK 426/18, gdzie orzeczono karę 10- ciu miesięcy pozbawienia wolności,*
- *Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, VI K 1100/18 , gdzie orzeczono karę 8- m-cy pozbawienia wolności,*
- *Sądu Rejonowego w Myślenicach w sprawie sygn. akt: II K 624/18, w którym orzeczono karę 6- ciu miesięcy pozbawienia wolności*
- *Sądu Rejonowego Kraków-Krowodrza w sprawie sygn. akt: IIK 1847/18/K, w którym orzeczono karę 8- miu miesięcy pozbawienia wolności.*
- *Sądu Rejonowego Łódź- Śródmieście w sprawie sygn. akt: V K 547/18, w którym orzeczono karę 10- ciu miesięcy pozbawienia wolności.*

- co w sumie stanowiło niezaliczenie skazanemu kar 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ewentualnie:

uchylenie wyroku Sądu meriti w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.”

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt XVII Ka 321/24, Sąd Okręgowy w Poznaniu zaskarżony wyrok łączny utrzymał w mocy.

Kasację w tej sprawie złożył obrońca skazanego, który zaskarżając wyrok sądu odwoławczego w całości, zarzucił temu wyrokowi:

„ 1. rażącą obrazę przepisów prawa materialnego, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 85 k.k. w brzmieniu z dnia 24 czerwca 2020 r. poprzez jego niezastosowanie oraz art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie nowelizacji z dnia 24 czerwca 2020 r. polegającą na błędnym ustaleniu wyroków, które powinny wejść w skład wyroku łącznego i niewymienienie w części wstępnej wyroku kar wynikających z karty karnej oskarżonego:

- *wyrok Sądu Rejonowego w Szamotułach w , sprawie 11 K 426/18, gdzie orzeczono karę 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności,*

- *wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie VI K 1100/18. gdzie orzeczono karę 8-miu miesięcy pozbawienia wolności.*

- *wyrok Sądu Rejonowego w Myślenicach w sprawie II K 624/18. gdzie orzeczono karę 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności,*

- *wyrok Sądu Rejonowego Kraków-Krowodrza w sprawie II K 1847/18, gdzie orzeczono karę 8-miu miesięcy pozbawienia wolności.*

- *wyrok Sądu Rejonowego Łódź-Śródmieście w sprawie V K 547/18. gdzie orzeczono karę 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności*

co w sumie stanowiło niezaliczenie oskarżonemu kar 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przez co wyroki te nie weszły w skład wyroku łącznego orzeczonego przez Sąd I instancji, podtrzymanego w mocy przez Sąd II instancji, a okresy odbycia tych kar przez oskarżonego nie zostały wzięte pod uwagę i zaliczone na poczet zasądzonej kary, pomimo, że oskarżony już w 2019 r. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego, który to wyrok łączny został

wydany dopiero w 2023 r., po tym jak oskarżony odbył już część kar. które powinny wchodzić w jego skład,

2. *rażącą obrazę przepisów prawa materialnego, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 86 § 1 - 3 k.k., poprzez przyjęcie przy wymiarze kary w zbyt niskim zakresie zasady absorpcji oraz racjonalizacji wymiaru kary,*

3. *rażącą obrazę przepisów prawa materialnego, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 k.k. poprzez błędne jego zastosowanie i zastosowanie sposobu łączenia kar pozbawienia wolności w oparciu o przepisy prawa karnego obowiązujące we wcześniejszym stanie prawnym, zamiast w oparciu o porządek prawny obowiązujący od dnia 24 czerwca 2020 r.. co skutkowało orzeczeniem wobec oskarżonego kary w wyższym wymiarze i jednoczesnym niezaliczeniu mu kar odbytych i wymienionych w pierwszym zarzucie kasacji,*

4. *rażące naruszenie art. 577 k.p.k.. które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, polegające na nieuwzględnieniu przy wydaniu wyroku łącznego wyroków wskazanych w pierwszym zarzucie kasacji, co w konsekwencji doprowadziło do niezaliczenia oskarżonemu odbytych kar w łącznym wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, mimo, że oskarżony już w 2019 r. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego, który to wyrok łączny został wydany dopiero w 2023 r. po tym jak oskarżony odbył już część kar. które powinny wchodzić w jego skład.”*

W konkluzji kasacji obrońca wniósł o „*uchylenie w części wyroku Sądu II instancji w stosunku do oskarżonego R. K. w zaskarżonym zakresie tj. punktu 1 oraz o uchylenie w części wyroku Sądu I instancji (wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu III Wydział Karny z dnia 31 października 2023 r., sygn. akt III K 422/23) w zakresie części wstępnej wyroku oraz w punktach I, II, III, IV, V i przekazanie sprawy w tym zakresie właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.*”

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego Prokurator Rejonowy Poznań-Nowe Miasto w Poznaniu, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanego należało oddalić w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k.

Wniesiona w tej sprawie kasacja nie zawiera żadnych zarzutów stawianych sądowi odwoławczemu, a stanowi jedynie powtórzenie (powielenie) niektórych zarzutów apelacji. Trzeba więc przypomnieć, że kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia nie jest tzw. trzecią instancją, co oznacza, iż nie służy do inicjowania powtórnej kontroli odwoławczej. Podstawą kasacji strony (art. 519 k.p.k.) mogą być tylko takie zarzuty, które skierowane są przeciwko orzeczeniu sądu odwoławczego, a zatem wykazują, że tenże sąd dopuścił się rażącego naruszenia prawa (art. 523 § 1 k.p.k.). W niniejszej sprawie, obrońca w kasacji nie mógł zarzucić naruszenia prawa materialnego oraz procesowego, bowiem sąd odwoławczy przepisów tych nie stosował, a jedynie zaaprobował rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji utrzymując wydany w tej sprawie wyrok łączny w mocy. To ten sąd (pierwszej instancji) stosował wymienione w kasacji przepisy i do orzeczenia tego sądu zarzuty kasacji w istocie są znów skierowane. Rzecz w tym, że takie postąpienie (powtarzanie w kasacji tych samych argumentów co w złożonym wcześniej przez stronę zwykłym środkiem odwoławczym) nie jest dopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym i stanowi naruszenie przepisu art. 519 k.p.k.

Co więcej wskazywane w treści kasacji uchybienia były przedmiotem kontroli odwoławczej, a skarżący nie wskazał na to, by którykolwiek z zarzutów apelacyjnych został pominięty przez sąd drugiej instancji czy też nierzetelnie rozpoznany (art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k.). Sąd odwoławczy oceniając wniesioną apelację dostrzegł częściową jej słuszność w obszarze prawa materialnego i wskazując uchybienia, których dopuścił się sąd pierwszej instancji (str. 12-18) wyjaśnił jednocześnie powody utrzymania wyroku w mocy, wykazując w sposób logiczny dlaczego takie postąpienie nie byłoby korzystne dla skazanego. Z tym poglądem prawnym i przedstawioną argumentacją skarżący nie podjął nawet polemiki, powtarzając jedynie swoje argumenty z apelacji, co do których przecież uzyskał odpowiedź sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.t]